

“Habip’im, hayal ettiğin cennette bizleri beklediğin ümit ve arzusundayım”

YA ZI Selda Akbaş
Eşi

Eşim, Habip Akbaş Özel Harekat Polisi olarak görev yapıyordu. 21 yıl görev yapmış. Bunun neticesinde onlarca takdir ve taltif almış başarılı bir polis memuru iken bir gecede yayınlanan KHK ile görevinden ihraç edildi ve tutuklandı. 21 ay hukuksuz bir şekilde cezaevinde kaldıktan sonra tahliye edildi.

Çalışmak için çaldığı tüm kapılar yüzüne kapanıyordu. Uzun aramaları sonucunda özel bir şirkette çekici şoförlüğüne başladı.

Bu yaşadıklarını hazmedemiyor, sürekli ne olacak endişesi taşıyordu.

Kafasında binbir düşünce ile hiç bilmediği bir işi yaparken, kullandığı araçla geçirdiği feci bir trafik kazası sonrası, cezaevinden çıktıktan 4.5 ay sonra geride 3 yetim evlat ve yaralı bir eş bırakarak ruhunu Rahmana teslim etti.

Eşimle ilgili duyularımı yazılara yansıtmak elbette zor. Yine de paylaşıyorum...

Yârim, zevcim, sevdiğim gelsen; beni yalan, zalim dünyadan alsan...

Ebedi alemdeki o güzel diyarlara, en sevgili-

ye götürsen... Sen yanımdayken, bu zalim dünyada bile her yer, her şey güzeldi.

Sen gittin, dünyanın rengi de gitti.

Bizler ömrünü ahirete dönük yaşayan kullanırsınız. Birbirimizi seçme, sevme sebebimiz, mutlu etmeye çalışmamız hatta güvenme, küsmelerimiz bile O'nun rızasına endeksliydi.

Ebedi yârim, ciğerparem; Rabbim seni bana sevdirdi, sen bana Rabbimi tanıttın. Yaradılanı, yaradana bana sevdirdiği için seni daha çok sevdim.

BU DÜNYADA EN BÜYÜK NİMETİM SENDİN

Seni çok özliyorum. Rüyalarıma geldiğinde nasıl sevinirim bilsen... Görmeyince de kendime küsüyorum. Gelsen; beni teselli etsen, “Allah izin verdikçe hep yanımdayım, sabret!” desen. Biliyor musun? Bazen dünyaya dalıyor, konuşup güliyorum. Sonra pişmanlıkla kızıyorum kendime, çok güldüğüm zaman içim acıyor.

Yemek yerken aynı masada seninle yemeklerimizi hatırlıyor boğazımdan zorla yuvarlıyorum lokmaları. Hiçbir şey tat vermiyor.

Gelsen, cennet nimetlerini birlikte yiyeceğimizin müjdesini versen bana...

Araba ile yolculuk yapmak bile hüznendiriyor. Senin yan koltuğunda oturarak yaptığım uzun yolculuklar düşüyor zihnime, hatıralar boğazımı düğümlüyor, ağlıyorum.

Gelsen Habip’im; “Burada ağlamalar yok, hep güleceğiz.” müjdesini versen yorgun kalbime...

Çocuklarımıza bakınca, hem hüznün hem de korku kaplıyor

İçimi. Emanetlerimizi sensiz büyütürken çok zorlanıyorum.

Nasıl davranacağımı bilemiyorum.

Gelsen yârim, anlatsan onlara; “Helal daire keyfe kafidir. Siz sadece kendi sorumluluklarınıza asılın!” desen, “Bu kötü zamanlar geçecek, Allah’ın rızası istikametinde, vatanınıza hizmet eden çok iyi insanlar olacaksınız!” deyip teselli versen...

26 YIL ÖNCEKİ SATIRLARINLA BENİ TESELLİ ETTİĞİN CÜMLELER

Sevgine, şefkatine öyle ihtiyacım var ki. Eski mektuplarınla teselli buluyorum. 1996’da bana yazdığın satırları buraya da bırakıyorum.

“Dedim ki kendime, bu ihlas, bu samimiyet, bu sadakat, bu gayret, bu şevk benim Seldam’da olduğu müddetçe, değil bu fani dünya hayatında bir ömür, bizim Selda’mle birlikte ebediyete, saadet-i dareyne, elemin, kederin olmadığı bir yere, sadece zevklerin, güzelliklerin, iyiliklerin olduğu bir diyara kadar devam edeceğimiz arzusunda ve ümidindeyim.”

Bense Habip’im, senin o hayal ettiğin cennet yamaçlarında bizleri beklediğin ümidinde ve kavuşma arzusundayım.

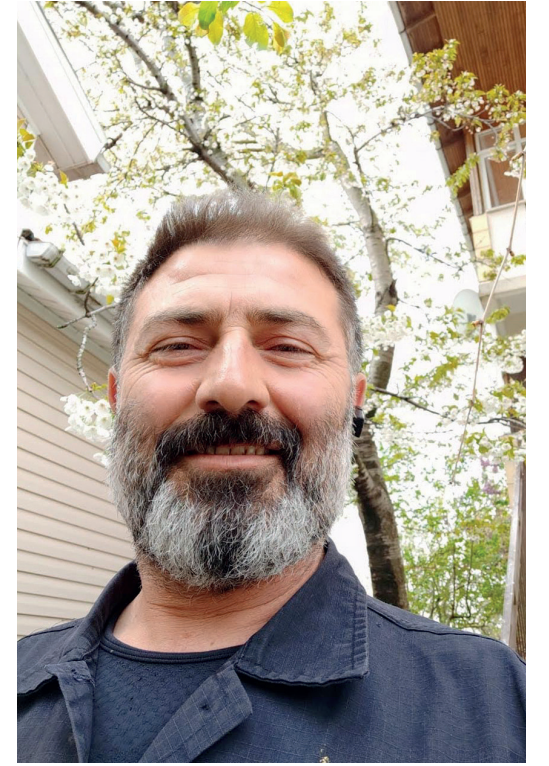
Rabbimden duam odur ki hayırlı bir ömür sonunda hayırlı ölümle cennetinde buluştursun bizleri. Vuslatımız yakın gurbetimiz kısa olsun. Rabbimin sensiz takdir ettiği ne kadar zaman var ise kolaylıkla geçirsin inşallah.

Son sözüm siz değerli kardeşlerime; eşlerinize birbirinizi çok sevin. Sadece sahip olduğunuz dünyalık güzelliklerle değil, ebedi alemde de sizi eş kılacak hasletlerinle sevin.

Dünyalık, ufak tefek meselelere takılmayın.

Birbirinize gücenmeyin, kızmayın.

Birbirinizle konuşup dertleşebilmenin, birbirinize sahip olmanın kıymetini bilin. Muhabbetle, vesselam...

Habip Akbaş

Doğum Tarihi:
01.01.1972

Vefat Tarihi:
20.06.2019

Vefat nedeni:
Trafik kazası

Mesleği:
Polis memuru

